

Derimod vil jeg godt understrege, at der er en masse af de andre råd, der foreslås nedlagt – jeg behøver ikke bare nævne Udetillægsnævnet, jeg kan også nævne andre områder, hvor man foreslår ting nedlagt, også noget, vi måske har været med til at lave i sin tid – hvor vi i dag siger: Jamen vi kan godt se, at det måske er fornuftigt at organisere det på en anden måde.

Derfor skal man selvfølgelig her gå til værks rent konkret, sagligt: Hvad synes man er godt og skidt i de her råd? Og vi synes, at det her råd og de mennesker, der stod bag det, de, der stadig væk er engageret i det, fik en god idé dengang, og derfor er det meget uklogt, at vi er ligeglade med det her og nu.

Derfor beklager vi meget, at regeringen bruger sit flertal, og uanset at man kan stille spørgsmålet – det gør i hvert fald Venstre – om der var tale om et forlig eller ej, så er det alligevel sådan en del af en kultur herinde, at når man har lavet noget i fællesskab, også selv om det ikke er et forlig, så snakker man også om i fællesskab, om vi eventuelt skulle ændre det. Eller der er nogle, der foreslår noget ændret, og så spørger man: Hvad siger I til det?

Det er en trist ting, den måde, som den nuværende regering arbejder på. Man har flertallet, man bruger det, man lytter ikke efter argumenter. Og en gang imellem skulle man altså sige til regeringen: Også en regering med et flertal kan tage fejl. Det, at man har flertal, betyder ikke, at man nødvendigvis altid har ret, og er der gode argumenter, så synes jeg, man skulle tage ved lære.

Som bekendt er det sådan, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad. Det skulle regeringen tænke på. Jeg nævnte det for statsministeren forleden; det er, som om det ikke nytter noget. Men vi vil blive ved med at sige det hele tiden: Hvorfor tænker I jer ikke om? I foreslår en række ting, som kan være fornuftige konkret, men når der er noget, der helt konkret er ufornuftigt, hvorfor hører I så ikke efter, hvad mindretallet siger herinde, og hvad folk ude omkring, dem, der har forstand på det, siger?

Vi afviser selvfølgelig forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Noget af det allerførste, man lærer som folketingsmedlem, er at tælle til 90. Hvis man kan samle 90 mandater for et hvilket som helst forslag, kan man få det vedtaget i Folketinget uan-

set forslaget indhold, medmindre det strider imod grundloven.

Kl. 15.30

Adoptionsrådet er et af de råd og nævn, der er blevet offer for sparekniven. Selv om det er meget beskedent, hvad der spares, så har der været en symbolpolitisk markering i at nå et eller andet antal råd og nævn, som skal nedlægges. Den berømte dødsliste skulle se fyldig ud, der skulle være råd og nævn og poster på hver eneste ministeriums liste, så man kunne vise, hvor potent og hvor fantastisk handlekraftig den nye regering er.

Vi beklager meget, at man nu har kunnet se, at tre partier: Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, som for 2 år siden støttede oprettelsen af Adoptionsrådet, nu støtter dets nedlæggelse uden nogen som helst begrundelse. Det er så i orden. Det er symbolpolitik: Se hvor mange råd, vi kan nedlægge. Det er det, det handler om, og det gennemfører man nu.

Det Radikale Venstre afviser lovforslaget og beklager udviklingen.

Pernille Falcon (EL):

Adoptionsrådet blev nedsat for kun godt lidt over 1 år siden og har således knap haft tid til at komme i gang med sit langsigtede arbejde. Adoptionsrådet har bl.a. planlagt at komme med forslag til forskning på adoptionsområdet og forslag til tiltag vedrørende postadoptionsservice for at forebygge problemer senere i livet for de børn, der er blevet adopteret. Men alligevel vil regeringen nu nedlægge Adoptionsrådet alene med den begrundelse, at man ønsker at nedlægge råd og nævn.

Det fremgår, at der kun er tale om mindre besparelser som følge af nedlæggelsen af Adoptionsrådet, hvilket også følger af, at Adoptionsrådet ikke har noget selvstændigt budget af nævneværdigt omfang. Der er således alene tale om besparelser på kopiering, porto og kaffe i Civilretsdirektoratet.

Men hvis Civilretsdirektoratet også fremover skal inddrage de forskellige organisationer, der i dag sidder i Adoptionsrådet, og herunder sende dem kopier og papirer og holde møder med dem, hvor der bliver serveret kaffe, ja, så forsvinder besparelsen vel helt. Det kan således ikke være økonomiske hensyn, der får regeringen til at foreslå Adoptionsrådet nedlagt.

Ministeren henviser til, at Adoptionsrådets opgaver kan varetages af Civilretsdirektoratet, men Civilretsdirektoratet skal også tage sig af